

C.T og K.M mod Sverige (sag nr. 279/2005 af 22.01.2007)

Sagsfremstilling:

Den rwandanesiske statsborger C.T. indrejste i Sverige i oktober 2002 og søgte asyl. Hun henviste til, at hun og hendes broder i 2002 var blevet medlemmer af PDR-Ubuyanja og i april 2002 havde deltaget i et møde i partiet. Efter mødet blev partiets ledere arresteret. I maj 2002 blev C.T. og broderen arresteret. C.T. blev afhørt om sit og broderens tilhørsforhold til PDR-Ubuyanja og blev flere gange voldtaget under trusler om henrettelse. Som følge af voldtægterne blev hun gravid med sønnen K.M., som blev født efter indrejsen i Sverige.

De svenske myndigheder meddelte i marts 2004 C.T. og K.M. afslag på asyl med henvisning til troværdigheden af C.T.'s forklaring samt udviklingen i Rwanda efter valgene i 2003.

Påstanden:

C.T. gjorde gældende, at hun ved en udsendelse til Rwanda straks ville blive tilbageholdt og tortureret af den rwandanesiske militære efterretningstjeneste (DMI) på grund af sit medlemskab af PDR-Ubuyanja. Hun ville blive voldtaget igen og afhørt om sin flugt, og hun frygtede for både sønnens og sit eget liv. Hun gjorde endvidere gældende, at hun ville blive stillet for Gacaca-domstolene, fordi hun er hutu og var mistænkt for deltagelse i en massakre på et hospital i Kigali i 1994 i forbindelse med folkemordet.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav klageren medhold i hendes klage. Komitéen bemærkede for så vidt angår spørgsmålet om Gacaca-domstolene, der er nedsat for at prøve forbrydelser begået i forbindelse med folkedrabet i 1994, at frygten for en fremtidig retssag ikke i sig selv udgjorde en velbegrunnet frygt for tortur. Komitéen bemærkede hertil endvidere, at den ikke ønskede at udtale sig om, hvorvidt Gacaca-domstolene opfyldte de internationale standarder for retfærdig rettergang (præmis 7.4).

Komitéen lagde herudover til grund, at klageren under sin tilbageholdelse var blevet voldtaget gentagne gange og dermed tidligere havde været udsat for tortur, og komitéen fandt det ubetvivleligt at lægge til grund, at sønnen var et resultat af voldtægterne og dermed en konstant påmindelse herom (præmis 7.5). Komitéen fandt endvidere, at der fortsat var etniske spændinger i Rwanda, hvilket bestyrkede sandsynligheden for, at klageren ville kunne blive udsat for tortur ved en tilbagevenden, og fandt herefter, at der forelå vægtige grunde til at antage, at klageren ville være i risiko for tortur, hvis hun blev sendt tilbage til Rwanda, og at en udsendelse derfor ville udgøre en krænkelse af artikel 3 (præmis 7.7).